

Republika Hrvatska
Općinski sud u Čakovcu
Čakovec, Ruđera Boškovića
18

Poslovni broj: P-70/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu po sutkinji toga suda Jasni Vehtersbah-Stojan, u pravnoj stvari tužiteljice Vesne Jaklin, OIB 48301690420, Istarska 16, Čakovec protiv tuženika Hrvatski Telekom d.d., OIB 81793146560, Radnička cesta 21, Zagreb zastupanog po punomoćnicima iz OD Hanžeković & Partneri d.o.o., odvjetnici iz Zagreba radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane i dovršene glavne rasprave dana 15.srpnja 2026. u nazočnosti tužiteljice i punomoćnika tuženika, dana 20.kolovoza 2026.,

p r e s u d i o j e

I.U cijelosti s e o d b i j a tužbeni zahtjev tužiteljice Vesne Jaklin koji glasi :

„I.Proglašava se nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava temeljem ovršnog postupka određenog Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj: Ovr-41099/07, od dana 1.10.2007.godine izdanog po javnim bilježnicima Ivi Hanžeković Živković i Ladi Škaričić-Sinčić iz Zagreba, Gajeva 2, a koje je postalo pravomoćno i ovršno dana 29.3.2012.godine.

II. Ukidaju se sve poduzete ovršne radnje, te se obustavlja daljnja provedba plijenidbe i prijenosa putem financijske agencije.

III. Nalaže se tuženiku povrat iznosa od 71,24 EUR (slovima: tristosedamdesetijedan eura i dvadesetičetiri centa) koji je već naplaćen s novčanih sredstava tužiteljice, a na temelju provedbe nedopuštene ovrhe.

IV. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka. „

II.Nalaže se tužiteljici Vesni Jaklin da tuženiku Hrvatski Telekom d.d. naknadi trošak ovog postupka u iznosu od 250,00 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos od dana donošenja presude do isplate, po stopi propisanoj čl.29. st.2. ZOO koja se, za svako polugodište, određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u ovršnom postupku nedopuštenim. U tužbi navodi da se nakon što je dana 2.12.2025. uočila manjak novčanih sredstava na bankovnom računu obratila FINI gdje je informirana da je to posljedica provedbe ovrhe na njenim novčanim sredstvima u korist ovdje navedenog tuženika kao ovrhovoditelja temeljem Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: ovr-41099/07 od 1.10.2007.godine, izdano po javnim bilježnicima Ivi Hanžeković Živković i Ladi Škaričić-Sinčić iz Zagreba, koje je postalo pravomoćno 29.3.2012.godine a temeljem kojeg se od tužiteljice kao ovršenice nalaže isplata od 4.291,97 HRK sa zakonskim zateznim kamatama, te naknada troškova ovršnog postupka. Dana 2.ožujka 2026.godine ovaj sud ju je zaključkom broj: Ovr-180/2026-3 uputio da protiv ovrhovoditelja (ovdje tuženika) pokrene parnični postupak radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim.

1.1. Tužiteljica se poziva na odredbu čl.233. ZOO i navodi da je protekom roka od 2012.godine do danas nastupila apsolutna zastara ovrhe na tražbinu utvrđenu rješenjem o ovrsi iz 2007.godine. Navodi da je od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenje o ovrsi (od 2012.godine) do 2.12.2025.godine kada je rješenje uneseno u očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate na FINI tuženik kao ovrhovoditelj bio pasivan i nije poduzimao nikakve radnje radi pokretanja prisilne naplate i provođenja iste. Slijedom navedenog predložila je da sud donese presudu kojom se proglašava nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava temeljem Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave , poslovni broj: Ovr-41099/07.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da su tužba i tužbeni zahtjev u potpunosti neosnovani. Tuženik ističe da je nesporno sljedeće:

- da je tuženik kao ovrhovoditelj radi nepodmirenih računa podnio ovršni prijedlog javnom bilježniku
- da je na temelju ovršnog prijedloga javni bilježnik Iva Hanžeković Živković donio rješenje o ovrsi pod posl. br. Ovr-41099/07 od 01.10.2007.
- da je predmetno rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-41099/07 postalo- da je predmetno rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-41099/07 postalo pravomoćno i ovršno 29.03.2012.
- da je zbog neispunjenja obveze proizašle iz predmetnog rješenja o ovrsi, rješenje o ovrsi pod posl. br. Ovr-41099/07 tuženik kao ovrhovoditelj dostavio na provedbu FINA-i 15.09.2012.
- da je predmetno rješenje bilo evidentirano u Očevidniku FINA-e do stupanja na snagu čl. 12. ZPONS-a, odnosno do 04.08.2018.
- da je tuženik ponovno dostavio predmetno rješenje o ovrsi pod posl.br. Ovr-41099/07 na provedbu FINA-i 02.12.2025.

2.1. U konkretnom slučaju radi se o potraživanju koje proizlazi iz ovršne isprave i to rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ive Hanžeković Živković posl. br. Ovr-41099/07 od 01.10.2007. pa sukladno čl. 233.st. 1. Zakona o obveznim odnosima takvo potraživanje ovrhovoditelja zastarijeva za deset godina, čak i ako zakon predviđa kraći zastarni rok. Međutim, tuženik ističe kako tužitelj u svom računanju zastarnog roka nije uzeo u obzir pravila o prekidu zastare propisana čl. 241. Zakona o obveznim odnosima,

koji glasi: "Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine." Nadalje, kogentnom zakonskom odredbom sadržanom u čl. 245. st. 3. Zakona o obveznim odnosima propisano je: "Kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijebaja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način". Tuženik napominje kako je čl. 245. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano kako: "Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru". Tuženik dodatno napominje kako se prekid zastare odnosi na određena potraživanja, dakle u konkretnoj situaciji postoji kontinuitet prekida zastare, a koji prekid u odnosu na tražbinu koja proizlazi iz rješenja o ovrsi pod posl. br. Ovr-41099/07 traje od 15.09.2012. Prekid zastare traje dok god je rješenje o ovrsi bilo evidentirano redosljedu naplate FINA-e. Slijedom svega navedenog, matematički je neupitno kako nije prošao vremenski period od 10 godina potreban za zastarijevanje tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom budući da je zastara bila u prekidu od podnošenja predmetnog rješenja o ovrsi posl. br. Ovr-41099/07 na naplatu 15.09.2012. do 04.08.2018., odnosno isknjiženja iz Očevidnika FINA-e, te je zastara ponovno prekinuta ponovnom aktivacijom rješenja o ovrsi 02.12.2025.

2.2. U odnosu na navode tužiteljice da nije zaprimila rješenje o ovrsi ili na koji drugi način bila informirana ili mogla saznati da se postupak vodi protiv nje, tuženik napominje da takvi navodi ne mogu biti predmetom postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom mogu biti predmetom postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Opreza radi, tuženik ističe da su takvi navodi tužitelja i neosnovani. Tuženik ističe i da na neosnovanost takvih navoda tužitelja upućuje i činjenica da su tužitelju su bili blokirani računi po predmetnom rješenju o ovrsi u više navrata, a kao što je gore opisano, stoga je isti od 2012. do danas morao znati za postojanja predmetnog ovršnog postupka te je mogao već puno ranije poduzeti odgovarajuće mjere radi zaštite svojih interesa, što nije učinio.

3. Stranke su tijekom postupka ostale kod svojih navoda, te su dodatno obrazlagale svoja stajališta u pogledu izjavljenog prigovora zastare.

4. Na pripremnom ročištu održanom dana 15. srpnja 2026. tužiteljica je ostala u cijelosti kod postavljenog tužbenog zahtjeva.

5. Punomoćnik tuženika je ostao kod odgovora na tužbu i svih navoda iznijetih tijekom postupka.

6. Stoga je sud na tom ročištu donio rješenje da se zaključuje prethodni postupak, te je odmah nakon toga proveo glavnu raspravu uvidom u dokumentaciju u spisu kao i u priloženi spis, te je zaključio glavnu raspravu.

7. U postupku dokazivanja sud je izvršio uvid u podnesak tuženika od 15.9.2012.godine, ovršni prijedlog, Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isplate,

zahtjev za naplatu od 2.12.2025.godine, potvrdu Gradskog ureda za opću upravu i imovinsko pravne poslove Zagreb, rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje sa specifikacijom naplate od 12.2.2026.godine, izvješće, kartica prometa, odgovor na tužbu sa priložima, ovosudno rješenje broj Sp-2059/2019-10, nemogućnost izvršenja temeljem čl.12. ZPONS-a, prigovor tužiteljice, ovosudni spis Ovr-180/2026.

8. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19) kao i rezultata cjelokupnog raspravljanja ovaj sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan u cijelosti.

9. U čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku određeno je da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Odredbom čl. 7. Zakona o parničnom postupku, određeno je da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a u čl. 219. istog Zakona da je u parnici svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

10. U čl. 221.a. Zakona o parničnom postupku određeno je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu; o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

11. Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu, s time da pokretanje parnice ne utječe na provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine.

12. Predmet tužbenog zahtjeva tužiteljice je samo utvrđivanje nedopuštenosti ovrhe u postupku izravne naplate kod Financijske agencije koji je pokrenut Zahtjevom od dana 2.12.2025.god. na temelju ovršne isprave- pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ive Hanžeković Živković i Lade Škaričić-Sinčić, broj Ovr-41099/07 od 1.10.2007.godine i samo na te okolnosti su se izvodili dokazi.

13. Sud je uvidom u ovršnu ispravu - rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ive Hanžeković Živković i Lade Škaričić-Sinčić, broj: Ovr-41099/07 od 1.10.2007.god., utvrdio da je isto postalo pravomoćno i ovršno dana 29.3.2012., što nije sporno između stranaka.

14. U čl. 23. Ovršnog zakona (Narodne novine RH 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 – koji se primjenjuje s obzirom na vrijeme pokretanja spornog postupka izravne naplate kod FINE) je određeno u toč. 4. da su ovršne isprave ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava. U čl. 25. st. 1. Ovršnog zakona je navedeno da je javnobilježnička isprava ovršna ako je postala ovršna po posebnim pravilima koja uređuju ovršnost takve isprave. Dakle, ovršni postupak je pokrenut na temelju ovršne isprave.

15. Uvidom u cjelokupni spis Općinskog suda u Čakovcu broj Ovr-180/2026 i Zaključak broj Ovr-180/2026-3 koji je donesen dana 2.ožujka 2026.god., utvrđeno je da je isti donesen sukladno čl. 210. st.1. Ovršnog zakona, da se istim upućuje ovršenica Vesna Jaklin iz Čakovca, Istarska 16, da u roku od 15 dana od dostave ovog zaključka pokrene parnicu protiv ovrhovoditelja Hrvatski Telekom d.d., Radnička cesta 21, Zagreb, OIB: 81793146560, kojom će iz razloga koje je navela u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa zaplijenjenih sredstava nedopuštenim zaprimljenom kod ovoga suda dana 23.veljače 2026. Protiv zahtjeva za naplatu temeljem Rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ive Hanžeković Živković i Lade Škaričić-Sinčić iz Zagreba, broj: Ovr-41099/2007 od 1.listopada 2007.godine zaprimljenog kod FINE 2.prosinca 2026.godine zatražiti da se pljenidba i prijenosa zaplijenjenih sredstava u ovom ovršnom predmetu u pogledu ovršenice Vesne Jaklin iz Čakovca, proglase nedopuštenim.

16. Navedeni Zaključak ovoga suda je donesen temeljem čl. 210. Ovršnog zakona (dalje: OZ) u svezi s čl. 50. Ovršnog zakona. Temeljem članka 210. stavak 1. i 2. OZ-a ovršenik može podnijeti prijedlog radi proglašenja pljenidbe i prijenosa putem FINA-e nedopuštenim. Člankom 50. Ovršnog zakona regulirani su pravni lijekovi protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave pa tako ovršenik može izjaviti žalbu sukladno st. 1. toč. 11. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

17. Sukladno čl. 52. st. 1. Ovršnog zakona, ako je žalba izjavljena iz razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 7. i točaka 9.-11. Ovršnog zakona, te st. 3. u slučaju da ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga, sud prvog stupnja će donijeti Zaključak kojim će ovršenika uputiti u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

18. Na temelju navedenog Zaključka je ovršenica, sada tužiteljica, kod ovoga suda, u ostavljenom roku, dana 9.3.2026.god. pokrenula ovu parnicu protiv ovrhovoditelja, sada tuženika, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u tom postupku izravne naplate kod Financijske agencije iz razloga jer je nastupila zastara tražbine.

19. Sporno je u ovom postupku da li je nastupila zastara potraživanja. Sporno je da li je i ako je kojim radnjama eventualno došlo do prekida zastare.

20. Člankom 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine RH broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje u tekstu: ZOO) određeno je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koje zakon inače predviđa kraći rok zastare.

21. Kako je ovdje ovršna isprava pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi javnog bilježnika, tako se na istu odluku, kao odluku drugog nadležnog tijela, primjenjuje desetogodišnji rok zastare.

22. Zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze sukladno čl. 214. st. 1. ZOO-a. To znači da se zastarjelo pravo ne može prisilno, putem suda ili kod drugog nadležnog tijela ostvariti.

23. Sporno je u konkretnom slučaju od kada se računa taj rok zastare od 10 godina i da li je i kojim radnjama došlo do prekida zastare.

24. Odredbom čl. 242. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO) propisano je da prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo, dok je odredbom st. 2. istog članka propisano da se smatra da nije bilo prekida ako vjerovnikova tužba ili zahtjev bude odbačen ili odbijen, ili ako određena mjera osiguranja bude stavljena izvan snage.

25. Odredba čl. 242. st. 1. i st. 2. ZOO-a određuje isto tako da nije bilo prekida ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo, odnosno ako vjerovnikova tužba ili zahtjev budu odbačeni ili odbijeni, ili ako određena mjera osiguranja bude stavljena izvan snage.

26. Ukoliko je do prekida zastare došlo, dakle, ispunjeni su uvjeti iz članka 241. ZOO-a, tada zastara počinje ponovno teći u punom roku od 10 godina od dana kada je postupak po prijedlogu za ovrhu okončan.

27. Sukladno čl. 284. Ovršnog zakona ovrhovoditelj, ovdje tuženik HT d.d., može na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika, kao ovršne isprave, izravno zatražiti od Agencije (FINE) da banci izda nalog da iznos koji je određen ovrhom zaplijeni i prenese na račun ovrhovoditelja i u tom slučaju se radi o tzv. izvansudskoj ovrsi.

28. Sukladno Ovršnom zakonu, kao i Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine RH broj 68/18, zatim i 2/20, 47/20, 46/20, 83/20, 133/20; dalje u tekstu ZPONS) budući da se pojam nadležno tijelo temeljem ZPONS definira na način da je nadležno tijelo tijelo koje je na temelju zakona ovlašteno donositi, odnosno izdavati osnovu za plaćanje i voditi postupak radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, a ovrhu na novčanim sredstvima na temelju ovoga Zakona provodi između ostalog i Financijska agencija (FINA), kao nadležno tijelo sukladno Zakonu.

29. Ovdje tuženik (kao ovrhovoditelj) je predmetno rješenje o ovrsi javnog bilježnika Ive Hanžeković Živković i Lade Škaričić Sinčić iz Zagreba prvi puta, uz Zahtjev za izravnu naplatu, dostavio Financijskoj agenciji (FINI) dana 15.9.2012..god., dakle unutar zastarnog roka od 10 godina za tu konkretnu ovršnu ispravi - rješenje o ovrsi javnog bilježnika po čl. 233. ZOO-a.

30. Predmetno rješenje bilo je evidentirano u očevidniku FINE do stupanja na snagu ZPONS-a odnosno do 4.8.2018.godine.

31. Sukladno citiranim odredbama Zakona o obveznim odnosima zastara ne teče dok je ovrha na provedbi kod FINE jer su poduzete druge radnje vjerovnika (ovdje tuženika) kod drugog nadležnog tijela (FINE).

32. Taj postupak izravne naplate kod FINE kao nadležnog tijela je trajao , kada je FINA blokirala račune (novčane tražbine) ovdje tužiteljice, po Zahtjevu za izravnu naplatu ovdje tuženika (vjerovnika, ovrhovoditelja), pa sve do uslijed stupanja na snagu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine RH 68/18) dana 04. kolovoza 2018.god., do toga dana, kada je FINA temeljem članka 12. tog Zakona prestala sa izvršavanjem osnove za plaćanje (spornog rješenja o ovrsi javnog bilježnika), te je tu osnovu isknjižila.

33. Naime, u Prijelaznim i završnim odredbama toga Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (objavljenog u Narodnim novinama RH broj 68/18) je jasno određeno u čl. 33. st. 1. (osnove za plaćanje u prijelaznom razdoblju) da je agencija dužna u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona prestati izvršavati osnove za plaćanje koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ispunjavaju uvjet iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona, a što je bio slučaj i sa konkretnom osnovom tj. spornim rješenjem o ovrsi javnog bilježnika. 37. FINA sukladno Ovršnom zakonu i sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima nema nikakve ovlasti donositi rješenje o obustavi postupka, niti može ukinuti provedene ovršne radnje, niti pak se navedene osnove (ovršne isprave) koje u zakonskom roku nisu naplaćene kod FINE, dostavljaju sudu radi donošenja rješenja o obustavi. Postupak izravne naplate kod FINE, kao nadležnog tijela određenog Zakonom, se smatra postupkom izvansudske ovrhe kojim vjerovnik pokušava naplatiti svoju tražbinu od dužnika i u tom postupku se ne donose nikakva posebna rješenja (pa tako niti rješenje o obustavi), već FINA postupala sukladno ZOPONS.

34. Članak 12. ZOPONS propisuje da ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

35. Dakle, FINA sukladno ZOPONS i to. čl. 12. samo osnovu isknjiži. Takvo postupanje FINE ne znači da je predmetni postupak obustavljen, nego da su se u konkretnom slučaju 2018. godine ostvarile zakonske pretpostavke za isknjiženje temeljem čl. 12. ZPONS-a.

36. To svakako nisu razlozi za koje je odgovoran vjerovnik, ovdje tuženik (ovrhovoditelj) ili njegova pasivnost u pokušaju naplate svoje tražbine.

37. Iz navedenog proizlazi da je u predmetnom postupku nastupio prekid zastare svakom drugom vjerovnikovom (ovdje tuženika) radnjom poduzetom protiv

dužnika (ovdje tužiteljice) pred drugim nadležnim tijelom radi ostvarenja tražbine, a sukladno čl. 241. Zakona o obveznim odnosima.

38. Članak 245. ZOO-a (rok zastare u slučaju prekida) je određeno u st. 1. da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, a u st. 5. da isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja. U čl. 245. st. 6. ZOO-a je određeno da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

39. Rok od 10 (deset) godina za naplatu potraživanja tuženika (kao vjerovnika, ovrhovoditelja) počinje teći od dana okončanja ovršnog postupka tj. u konkretnom slučaju od trenutka kada je osnova (ovršna isprava- rješenje o ovrsi javnog bilježnika) isknjižena iz redoslijeda naplate tj. do obustave postupka izravne naplate kod FINE došlo iz razloga za koje nije odgovoran tuženik kao vjerovnik (primjena čl. 245. ZOO-a).

40. S obzirom da je Financijska agencija prestala provoditi predmetno rješenje o ovrsi javnog bilježnika kao ovršne isprave temeljem čl. 12. ZPONS-a (objavljenom u Narodnim novinama RH 68/18), a da tužiteljica (kao dužnica, odnosno kao ovršenica) i dalje nije dobrovoljno podmirila predmetno dugovanje, tuženik je Zahtjev za naplatu dostavio FINI ponovno dana 2.12.2025.

41. Nakon toga je ovdje tuženik ponovno tek dana 2.12.2025.godine predao Zahtjev za naplatu, a na temelju iste ovršne isprave – pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika, te je FINA gore navedenu osnovu za plaćanje upisala u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, te se taj dan vodi kao ponovni početak provođenja ovrhe na novčanim sredstvima tužiteljice, dakle ovom radnjom ovdje tuženika je ponovno prekinuta zastara njegovog potraživanja prema ovdje tužiteljici iz te osnove za plaćanje.

42. Sud je na osnovu priloženih isprava utvrdio da je tuženik radi naplate predmetnog potraživanja od ovdje tužiteljice, utvrđenog ovršnom ispravom tj. pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi javnog bilježnika, u razdoblju u kojem je imao pravo tražiti naplatu svojeg potraživanja, tj. od 29.3.2012. (kada je rješenje o ovrsi javnog bilježnika postalo pravomoćno i ovršno) sve do 2.12.2025. (sporna ovrha za koju se traži da se proglasi nedopuštenom), radi naplate svoje novčane tražbine prvo dana 15. rujna 2012.god. FINI dostavio zahtjev za izravnu naplatu, čime je pokrenuo postupak izravne naplate kod FINE sukladno Ovršnom zakonu i sukladno Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, te je nakon toga dana 2.12.2025.god. FINI dostavio zahtjev za izravnu naplatu, čime je pokrenuo postupak izravne naplate kod FINE, a kojim dvjema radnjama je tuženik kao vjerovnik prekinuo tijek zastare sukladno čl. 241. ZOO-a.

43. Dakle, tuženik je kao vjerovnik (ovrhovoditelj) uredno poduzimao pravne radnje radi utvrđenja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

44. Kako je sud, sukladno obrazloženom, utvrdio da je došlo do prekida zastare u razdoblju od 15.9.2012.god. (kada je ovdje tuženik prvi puta kod FINE pokrenuo postupak izravne naplate) do 2018.god. (kada je isknjižena sukladno ZOPONS objavljenom u NN 68/18), a da je ovrha izravnom naplatom kod FINE ovrha pokrenuta ponovno (drugi puta) dana 2.12.2025.god., to u konkretnom slučaju nije došlo do desetogodišnjeg roka zastare koji je određen sukladno čl. 233. ZOO-a i tuženik je ovlašten svoju neplaćenu tražbinu pokušavati dalje prisilno naplatiti, konkretno na novčanim sredstvima ovdje tužiteljice kod FINE.

45. Stoga je sud u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužiteljice da se ovrha proglasi nedopuštenom.

46. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, jer je tuženik u cijelosti uspio u parnici.

47. Sud je tuženiku priznao troškove parničnog postupka s osnova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, sukladno vrijednosti predmeta spora, i to za odgovor na tužbu Tbr.8.1. Tarife u iznosu od 100,00 EUR, i za zastupanje na ročištu (Tbr.9.1. Tarife) dana 15.srpnja 2026. u iznosu od 100,00 EUR, sve uz pripadajući PDV sukladno Tbr.42. odnosno ukupno priznati trošak tuženika iznosi 250,00 EUR, a na platež je pozvana tužiteljica koja je u cijelosti izgubila spor.

48. Zbog svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Čakovec, 20.kolovoza 2026.

Sutkinja:

Jasna Vehtersbah-Stojan

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana primitka iste, putem ovog suda nenadležni Županijski sud sukladno čl. 4. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine RH broj 67/18 i 21/22), pismeno u tri istovjetna primjerka. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335 st. 9. Zakona o parničnom postupku).

O tome obavijest:

1. tužiteljica
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088b-f9912**

Kontrolni broj: **02bc6-354e1-662dc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.